

115

Undervisningsministeriet. København, den 12. februar 1955.

Fra lærer ved Graasten købstadordnede skolevæsen Peter Larsen Marcussen har ministeriet modtaget et andragende om, at der under hensyn til hans tidligere deltagelse i det danske kulturelle arbejde i Sønderjylland må blive tillagt ham pensionsret og forøget pensionsanciennitet i hans stilling som lærer i folkeskolen, uagtet at han først er fast ansat i folkeskolen efter sit fyldte 40. år.

Lærer Marcussen er født den 17. december 1898. Han var i tiden 1. september 1920—31. juli 1924 konstitueret lærer ved Haderslev statsseminariums øvelsesskole og i tiden 1. august 1924—31. oktober 1934 fast ansat lærer sammesteds.

På grund af sin virksomhed for det danske kulturelle arbejde i Sønderjylland som leder af Det Unge Grænseværn — senere Dansk-Nordisk Ungdomsforbund — fik han fra den 1. oktober 1933 at regne tilladelse til at lade sit embede ved øvelsskolen bestride ved vikar, og fra den 1. november 1934 at regne blev der meddelt ham tilladelse til at træde udenfor nummer, således at det uanset bestemmelsen i stats-tjenestemandsløven af 31. marts 1931 § 10 tillodes ham at stå udenfor nummer, så længe han udelukkende var beskæftiget ved det kulturelle arbejde i Sønderjylland, jfr. normeringsloven for finansåret 1935—36, løbe nr. 232, hvorved det blev bestemt, at den tid, i hvilken lærer Marcussen stod udenfor nummer af hensyn til sin beskæftigelse ved det kulturelle arbejde i Sønderjylland, kunne medtages ved beregningen af hans pensionsalder, idet han mod at indbetale 13 pct. af den i øvelsskolelærerembedet sidst oppebårne pensionsgivende lønning skulle beholde sin pensionsret, således at pensionsalderen ville være at beregne på grundlag af den pensionsgivende tjenestetid som øvelsskolelærer med tillæg af den tid, i hvilken han har virket ved det kulturelle arbejde, og således at pensionen for ham eller hans eventuelle enke ville være at beregne på grundlag af den løn, han havde oppebåret i de sidste 3 år, før han trådte udenfor nummer.

Fra den 1. november 1948 til den 31. oktober 1952 var lærer Marcussen forstander for efterskolen „Folkunghus“ i Graasten, hvilket må betragtes som beskæftigelse ved det danske kulturelle arbejde i Sønderjylland. Under og i den nærmeste tid efter denne ansættelse var den pågældende fra 1. november 1948 til 31. januar 1953 medlem af efterlønskassen for lærere i friskolen og efterskolen, hvortil hans under ansættelsen som lærer ved Haderslev statsseminariums øvelsesskole fra 1. september 1920 til 31. oktober 1934 oparbejdede pensionsreserve, stor 5 337 kr. 70 øre, blev overført i henhold til hjemmel på normeringsloven for finansåret 1952—53, løbe nr. 547.

Fra den 1. februar 1953 at regne er lærer Marcussen ansat i sit nuværende embede som lærer i folkeskolen ved Graasten købstadordnede skole.

I henhold til foranstående skulle lærer Marcussen have indbetalt pensionsbidrag for den tid, i hvilken han stod udenfor nummer som statsøvelsskolelærer, samt for den tid, i hvilken han stod som medlem af efterlønskassen.

Som følge af de betydelige krav om økonomisk støtte, som fra mange sider stilledes til organisationen Det Unge Grænseværn (Dansk-Nordisk Ungdomsforbund), var det nødvendigt for organisationen gang på gang at appellere til det danske folks offervilje, og det var under disse omstændigheder uundgåeligt for lærer Marcussen, der lønnedes af organisationen, at han selv måtte bringe betydelige økonomiske ofre, hvorfor han følte sig forpligtet til at give afkald på en del af den ham tilkommende løn, således at denne — inkl. det af Dansk Kultursamfund ydede tilskud — i de første år lå 1 600 kr. og senere mellem 2 500 og 3 000 kr. under den årsindtægt, som han havde kunnet opnå, dersom han var forblevet i sit embede som øvelsskolelærer i Haderslev. I de ca. 17 år, i hvilke lærer Marcussen ledede arbejdet i Det Unge Grænseværn, drejede det sig om en mindreindtægt på ialt ca. 40 000 kr. Det var under disse forhold ikke